

יוצא לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תלמוד תורה

קובץ לימוד

משניות אותיות השם

ללימוד ביום הגדול והקדוש
עשירי בשבט

"במענה על שאלת רבים אודות סדר מפורט ביום העשירי בשבט הבע"ל,
הוא יום היארצייט של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, הנני בזה להציע...
במשך המעת לעת - ללמוד פרקי המשנית של אותיות השם"

(אג"ק ח"ד תתפה)

383 Kingston Ave. Room 188 | 347-223-5943 | YagdilT@gmail.com | www.YagdilTorah.org

העתקת הדברים היא ברשות מיוחדת מהוצאת ספרים קה"ת

משניות אותיות השם

ו

מסכת יומא פרק ח

(א) יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והפלה ירחצו את פניהם. והחיה תנעול את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

(ב) האוכל ככותבת הגסה כמוה וכו' רעיונה, והשותה מלא לגמיו, חיב. וכל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה אין מצטרפים:

(ג) אכל ושתה בהעלם אחד, אינו חיב אלא חטאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי חטאות. אכל אכלין שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מריס, פטור:

(ד) התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתים, בשביל שיהיו רגילין במצות:

(ה) עברה שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאי. ואם אין שם בקיאי, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

(ו) מי שאחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שוטה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתיא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתיא בן חרש, החושש בגרונו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

(ז) מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראלי, מפקחין עליו את הגל. מצאוהו חי, מפקחין עליו. ואם מת, יניחוהו:

(ח) חטאת ואשם ודאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. התשובה מכפרת על עברות קלות על עשה ועל לא תעשה. ועל החמורות היא תולה עד שיבוא יום הכפורים ויכפר:

(ט) האומר, אֲחַטָּא וְאָשׁוּב, אֲחַטָּא וְאָשׁוּב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אֲחַטָּא וְיּוֹם הַכּוֹפּוּרִים מְכַפֵּר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, (ויקרא טז) מפל חטאתיכם לפניי? תטהרו, עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר, (ירמיה יז) מקוה ישראל? מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ו

מסכת דמאי פרק ב

(א) ואלו דברים מתעשרין דמאי בכל מקום. הדבלה, והתמרים, והחרובים, הארז, והכמון. הארז שבחוצה לארץ, כל המשתמש ממנו פטור:

(ב) המקבל עליו להיות נאמן, מעשר את שהוא אוכל, ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לוקח, ואינו מתארח אצל עם הארץ. רבי יהודה

אומר, אף המתארח אצל עם הארץ נאמן. אמרו לו, על עצמו אינו נאמן, כיצד יהא נאמן על של אחרים:

(ג) המקבל עליו להיות חבר, אינו מוכר לעם הארץ לח ויבש, ואינו לוקח ממנו לח, ואינו מתארח אצל עם הארץ, ולא מארחו אצלו בכסותו. רבי יהודה אומר, אף לא יגדל בהמה דקה, ולא יהא פרוץ בנדירים ובשחוק, ולא יהא משמא למתים, ומשמש בבית המדרש. אמרו לו, לא באו אלו לכלל:

(ד) הנחתומים לא חיבו אותם חכמים להפריש אלא כדי תרומת מעשר וחלה. החנננים אינן רשאים למכר את הדמאי. כל המשפיעין במדה גסה, רשאים למכר את הדמאי. אלו הן המשפיעין במדה גסה, כגון הסיטונות ומוכרי תבואה:

(ה) רבי מאיר אומר, את שדרכו להמדר (בגסה ומדרו בדקה, טפלה דקה לגסה. את שדרכו להמדר בדקה ומדר בגסה טפלה גסה לדקה). איזו היא מדה גסה. ביבש, שלשת קבין, ובלח, דינר. רבי יוסי אומר, סלי תאנים וסלי ענבים וקפות של ירק, כל זמן שהוא מוכרן אכסרה, פטור:

ס

מסכת סוכה פרק א

(א) סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה, פסולה. רבי יהודה מכשיר. ושאינה גבוהה עשרה טפחים, ושאינה לה שלש הפנות, ושחמתה מרבה מצלתה, פסולה. סכה ישנה, בית שמאי פוסלין, ובית הלל מכשירין. ואיזו היא סכה ישנה, כל שעשאה קדם לחג שלשים יום. אבל אם עשאה לשם חג, אפלו מתחלת השנה, כשרה:

(ב) העושה סכתו תחת האילן, כאלו עשאה בתוך הבית. סכה על גבי סכה, העליונה כשרה, והתחתונה פסולה. רבי יהודה אומר, אם אין דיורין בעליונה, התחתונה כשרה:

(ג) פרס עליה סדין מפני החמה, או תחיתה מפני הנשר, או שפרס על גבי הקינוף, פסולה. אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה:

(ד) הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקסום וסכך על גבה, פסולה. ואם היה סכוף הרבה מהן, או שקצצן, כשרה. זה הכלל, כל שהוא מקבל טמאה ואין גדולו מן הארץ, אין מסככין בו. וכל דבר שאינו מקבל טמאה וגדולו מן הארץ, מסככין בו:

(ה) חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדן, אין מסככין בהן. וכלן שהתיקן, כשרות. וכלן כשרות לדפנות:

(ו) מסככין בנסרים, דברי רבי יהודה. ורבי מאיר אוסר. נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים, כשרה, ובלבד שלא יישן תחתיו:

(ז) תקרה שאין עליה מעזיבה, רבי יהודה אומר, בית שמאי אומרים, מפקפק ונוטל אחת מבינתים, ובית הלל אומרים, מפקפק או נוטל אחת מבינתים. רבי מאיר אומר, נוטל אחת מבינתים, ואינו מפקפק:

(ח) המקרה סכתו בשפורדן או בארוכות המטה, אם יש רוח ביניהן כמותן, כשרה. החוטט בנדיש לעשות בו סכה, אינה סכה:

(ט) המשלשל דפנות מלמעלה למטה, אם גבוהה מן הארץ שלשה טפחים, פסולה. מלמטה למעלה, אם גבוהה מן הארץ עשרה טפחים, כשרה. רבי יוסי אומר, כשם שמלמטה למעלה עשרה טפחים, כך מלמעלה למטה עשרה טפחים. הרחיק את הסכוף מן הדפנות שלשה טפחים, פסולה:

(י) בית שנפחת וסכך על גביו, אם יש מן הכתל לסכוף ארבע אמות,

משניות אותיות השם

בחמה והטל עולה. וחכמים פוסלין. נפל לתוכה משקין ומי פרות, יצרה וצריך לנגב. דיו, קומוס, וקנקנתום, וכל דבר שהוא רושם, יצרה ואינו צריך לנגב.

(ב) נפל לתוכה שקצים ורמשים ונתבקעו, או שנשתנו מראיהם, פסולין. חפושית, בין כף ובין כף פוסלת, מפני שהיא כשפופרת. רבי שמעון ורבי אליעזר בן יעקב אומרים, הדירה והכנה שבתבואה, כשרים, מפני שאין בהם לחה.

(ג) שתת מהן בהמה או חיה, פסולין. כל העופות פסולין, חוץ מן היונה, מפני שהיא מוצצת. כל השרצים אינם פסולין, חוץ מן החלדה, מפני שהיא מלקת. רבן גמליאל אומר, אף הנחש, מפני שהיא מקיאה. רבי אליעזר אומר, אף העכבר.

(ד) החושב על מי חטאת לשמות, רבי אליעזר אומר, פסול. רבי יהושע אומר, כשיטה. אמר רבי יוסי, במה דברים אמורים, במים שאינם מקדשים. אבל במים המקדשין, רבי אליעזר אומר, כשיטה. רבי יהושע אומר, כשישטה. ואם גרגר, כשר.

(ה) מי חטאת שנפסלו, לא יגבלם בטיט, שלא יעשם תקלה לאחרים. רבי יהודה אומר, בטלו. פרה ששתת מי חטאת, בשרה טמא מעת לעת. רבי יהודה אומר, בטלו כמענה.

(ו) מי חטאת ואפר חטאת, לא יעבירם בנהר ובספינה, ולא ישיטם על פני המים, ולא יעמוד בצד זה ויזרקם לצד זה. אבל עובר הוא במים עד צנארו. עובר הוא הטהור לחטאת ובגידו כלי ריקם הטהור לחטאת, ובמים שאינם מקדשין.

(ז) אפר כשר שנתערב באפר מקלה, הולכין אחר הרב לטמא, ואין מקדשין בו. רבי אליעזר אומר, מקדשין בכלן.

(ח) מי חטאת שנפסלו, מטמאין את הטהור לתרומה, בגידו ובגופו. ואת הטהור לחטאת, לא בגידו ולא בגופו. נטמאו, מטמאין את הטהור לתרומה בגידו ובגופו. ואת הטהור לחטאת, בגידו, אבל לא בגופו.

(ט) אפר כשר שנתנו על גבי המים שאינן ראויין לקדש, מטמאין את הטהור לתרומה בגידו ובגופו. את הטהור לחטאת, לא בגידו ולא בגופו.

ח

מסכת שבת פרק כב

(א) חבית שנשברה, מצילין הימנה מזון שלש סעודות, ואומר לאחרים, בואו והצילו לכם, ובלבד שלא יספגו. אין סוחטין את הפרות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן, אסורין. רבי יהודה אומר, אם לאכלין, היוצא מהן מותר, ואם למשקין, היוצא מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורים. ורבי אליעזר מתיר.

(ב) כל שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח הישן (ודגים מלוחים קטנים) וקוליס האספנין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן.

(ג) שובר אדם את החבית לאכל הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתפון לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית, דברי רבי יהודה. וחכמים מתירין. ולא יקבנה מצדה. ואם הייתה נקובה, לא יתן עליה שענה, מפני שהוא ממרח. אמר רבי יהודה, מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב, ואמר, חוששני לו מחטאת.

פסולה. וכן חצר שהיא מקפת אכסדרה. סכה גדולה, שהקיפוה בדבר שאין מסבכים בו, אם יש תחתיו ארבע אמות, פסולה.

(יא) העושה סבתו כמין צריך, או שסמכה לכתל, רבי אליעזר פוסל, מפני שאין לה גג, וחכמים מכשירין. מחצלת קנים גדולה, עשאה לשכיבה, מקבלת טמאה ואין מסבכין בה. לסכוף, מסבכין בה ואינה מקבלת טמאה. רבי אליעזר אומר, אחת קטנה ואחת גדולה, עשאה לשכיבה, מקבלת טמאה ואין מסבכין בה. לסכוף, מסבכין בה ואינה מקבלת טמאה.

פ

מסכת חלה פרק ב

(א) פרות חוצה לארץ שנכנסו לארץ, חיבים בחלה. יצאו מכאן לשם, רבי אליעזר מחיב, ורבי עקיבא פוטר.

(ב) עפר חוצה לארץ שבא בספינה לארץ, חיב במעשרות ובשביעית. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהספינה גוששת. עסה שנלושה במי פרות, חיבת בחלה, ונאכלת בידיים מסואבות.

(ג) האשה יושבת וקוצה חלתה ערמה, מפני שהיא יכולה לכסות עצמה, אבל לא האיש. מי שאינו יכול לעשות עסתו בטרה, יעשנה קבין, ואל יעשנה בטמאה. ורבי עקיבא אומר, יעשנה בטמאה ואל יעשנה קבין, שקשם שהוא קורא לטהורה, כף הוא קורא לטמאה, לזו קורא חלה בשם ולזו קורא חלה בשם, אבל קבין אין להם חלק בשם.

(ד) העושה עסתו קבין ונגעו זה בזה, פטורים מן החלה עד שישוכו. רבי אליעזר אומר, אף הרודה ונותן לסל, הסל מצרפן לחלה.

(ה) המפריש חלתו קמח, אינה חלה, ונגזל ביד כהן, העסה עצמה, חיבת בחלה, והקמח, אם יש בו כשעור, חיבת בחלה, ואסורה לזרים, דברי רבי יהושע. אמרו לו, מעשה וקפשה זקן זר. אמר להם, אף הוא קלקל לעצמו ותקן לאחרים.

(ו) חמשת רבעים קמח, חיבים בחלה. הם ושאורן וסגן ומרסקן חמשת רבעים, חיבין. וטל מרסקן מתוכן וחזר לתוכן, הרי אלו פטורין.

(ז) שעור החלה, אחד מעשרים וארבעה. העושה עסה לעצמו, והעושה למשתה בנו, אחד מעשרים וארבעה. נחתום שהוא עושה למכור בשוק, וכן האשה שהיא עושה למכור בשוק אחד מארבעים ושמונה. נטמאת עסתה שונגת או אנוסה, אחד מארבעים ושמונה. נטמאת מזיכה, אחד מעשרים וארבעה, כדי שלא יהא חטא נשכר. (ח) רבי אליעזר אומר, נטלת מן הטהור על הטמא. כיצד, עסה טהורה ועסה טמאה, נוטל כדי חלה מעסה שלא הורמה חלתה ונותן פחות מכפיצה באמצע, כדי שיטול מן המקף. וחכמים אוסרין.

י

מסכת יומא פרק ח (עיין לעיל)

צ

מסכת פרה פרק ט

(א) צלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן, רבי אליעזר אומר, יזה שתי היות. וחכמים פוסלין. ירד לתוכה טל, רבי אליעזר אומר, יניחנה

משניות אותיות השם

בני אדם לאכול שום:

(ז) האומר לחברו קונם שאני נהנה לך אם אין אתה כא ונוטל לבניך פור אָחד של חישין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להפיר את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, כלום אמרת אלא מפני כבודי זהו כבודי. וכן האומר לחברו קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה כא ונותן לבני פור אָחד של חישין ושתי חביות של יין, רבי מאיר אומר, אסור עד שיתן. וחכמים אומרים, אף זה יכול להפיר את נדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, הרי אני פאלו (התקבלתי). היו מסרבין בו לשאת בת אחרות ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המגרש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם, הרי אלו מתרות להנות לו שלא נתפון זה אלא לשום אשות. היה מסרב בחברו שיאכל אצלו, אמר קונם לביתך שאיני נכנס, טפת צונן שאיני טועם לך, מתר לכנס לביתו ולשתות ממנו צונן, שלא נתפון זה אלא לשום אכילה ושתייה:

(ד) נותנין תבשיל לתוף הבור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שיצנו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים, מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה, שוטחן בחמה, אכל לא כנגד העם:

(ה) הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג, אפלו בעשר אלנטיות, לא יביאם בידו, אכל עשרה בני אדם מסתפגין באלנטית אחת פניהם ודיהם ורגליהם, ומביאין אותה בידו:

(ו) סכין וממשמשין (בבני מעים), אכל לא מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין לקורדימא, ואין עושין אפקטיוזין, ואין מעצבין את הקטן, ואין מחזירין את השכר. מי שגפרקה ידו ורגלו, לא יטרפם בצונן, אכל רוחץ הוא כדרפו, ואם נתרפא נתרפא:

מסכת נדרים פרק ח

(א) קונם יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד שתחשף. שבת זו, אסור בכל השבת, ושבת שעברה. חודש זה, אסור בכל החודש, וראש חודש להבא. שנה זו, אסור בכל השנה, וראש השנה לעתיד לבוא. שבוע זה, אסור בכל השבוע, ושביעית שעברה. ואם אמר יום אָחד, שבת אחת, חודש אָחד, שנה אחת, שבוע אָחד, אסור מיום ליום:

(ב) עד הפסח, אסור עד שיגיע. עד שיהא, אסור עד שיצא. עד לפני הפסח, רבי מאיר אומר, אסור עד שיגיע. רבי יוסי אומר, אסור עד שיצא:

(ג) עד הקציר, עד הבציר, עד המסיק, אינו אסור אלא עד שיגיע. זה הכלל, כל שזמנו קבוע ואמר עד שיגיע, אסור עד שיגיע. אמר עד שיהא, אסור עד שיצא. וכל שאין זמנו קבוע, בין אמר עד שיהא, בין אמר עד שיגיע, אינו אסור אלא עד שיגיע:

(ד) עד הקיץ עד שיהא הקיץ, עד שיתחילו העם להכניס בפלכלות. עד שיעבור הקיץ, עד שיקפלו המקצועות. עד הקציר, עד שיתחילו העם לקצור קציר חטים אכל לא קציר שעורים. הכל לפי מקום נדרו, אם היה בהר בהר, ואם היה בבקעה בבקעה:

(ה) עד הגשמים עד שיהיו הגשמים, עד שתתרד רביעה שנה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עד שיגיע זמנה של רביעה. עד שיפסקו גשמים, עד שיצא ניסן פלו, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, עד שיעבור הפסח. קונם יין שאיני טועם השנה, נתעברה השנה, אסור בה ובעבורה. עד ראש אָדר, עד ראש אָדר הראשון. עד סוף אָדר, עד סוף אָדר הראשון. רבי יהודה אומר, קונם יין שאיני טועם עד שיהא הפסח, אינו אסור אלא עד ליל הפסח, שלא נתפון זה אלא עד שעה שדך בני אדם לשתות יין:

(ו) אמר קונם בשר שאיני טועם עד שיהא הצום, אינו אסור אלא עד לילי הצום, שלא נתפון זה אלא עד שעה שדך בני אדם לאכול בשר. רבי יוסי בנו אומר, קונם שום שאיני טועם עד שתהא שבת, אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתפון זה אלא עד שעה שדך בני אדם לאכול שום:

פתגם יקר מבעל ההילולא

“בוודאי צריך להיות הלימוד ברבים”

שאל אחד: איך צריך להיות הלימוד, בבית או ברבים? והשיב: בודאי צריך להיות הלימוד ברבים, בביהכ"נ או במקום שמתקבצים ברבים.

והגם שבלימוד בבית יש בזה מעלה גדולה, בהנוגע להנהגת הבית, אשר הנשיאת פנים פון א מאן און א טאטין בבית אין צריך להיות רק עבור הפרנסה שהוא המפרנס ונותן כל צרכיהם, כי אם מצד ענינים יותר נעלים, היינו ענינים הרוחניים, די שטוב דארף וויסען אז מלענרנט און מליגט אין ענינים פון לערנען און יראת שמים, און יעמאלט האט מען גאר אן אנדערע חן אין שטוב, וואס דער אמת'ר שלום בית וואס איז זייער טייער ע"פ תורה (בענין שלום בית האמור, לדאבון לבבנו יש כמה טעותים, וצריכים לתקן זאת) ובכל זאת צריך להיות הלימוד ברבים. והעצה להנהגת הבית, אשר בבואו הביתה יספר איזה ענין מהלימוד, איזה מאמר גמרא והדומה.

(לקוטי דיבורים ח"א עמ' 19)

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' אליהו ב"ר אברהם אהרן ז"ל

להקדיש גליונות הבאות נא ליצור קשר עם "גדיל תורה"

CUSTOMERS SHOCKED THAT THEY ARE OVERPAYING FOR TERM INSURANCE!

Call Daniel Cowen for ALL your life insurance options.
860-922-2005

YOSSI COHEN MUSIC
THE LATEST IN SOUND TECHNOLOGY.
Freilach music that will make your wedding unforgettable.
Reasonable prices, negotiable plans.
Passionate about making music that will fit your budget.
RESERVE NOW! 718.363.1772

Boytique
BOYS / MENS
www.Boytique.com
718.221.9939
SUITS & BLAZERS
PANTS & COATS - SHIRTS & TIES
SCHOOL UNIFORMS
DRESS & SPORT APPAREL

HOME SLEEP APNEA TESTING
Always Feeling Tired, Dozing? Falling asleep at your Shift?
Get checked in the comfort of your own bed.
MyHomeSleepTest.com - (646) 572-6390
Most Insurances Accepted

NADLER
QUALITY SERVICES
Cabinet hinge & Drawer repair
Call Now
646-283-5567
service@nadlerquality.com

MINK A Name To Trust
JEWELERS Since 1978
718.804.0806

EMPIRE PRESS
Benchers - Invitations - Thank You Cards - Tshuros
Quick Turnaround. Quality Service
www.EmpirePress.com • 1-888-4-BENCHERS

ONEG BUS
917.267.2227
onegus@gmail.com
LOCAL & LONG DISTANCE - HEIMISHE DRIVERS